

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristošestdesetpetit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisni listi in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Po običajnem kalupu vrše se budgetnega odseka posvetovanja o državnem proračunu. Tu in tam začne se sicer glas, izražajoč kakšno posebno potrebo, a večinoma breuspešno. Državni proračun je že na papirji in škoda bi bilo vsacega popravila, zato so vsi ti glasovi z redkimi izjemami skrajno kratkega pomena.

Važna pa je bila debata o dispozicijskem zakladu, iz katerega dobivajo svoj ovés razne časnikarske reptilije. Važna in zanimiva bila je v prvi vrsti zaradi tega, ker je levica, ki je doslej, odkar je grof Taaffe ministerski predsednik, dosledno glasovala proti dispozicijskemu zakladu, a letos pa izjavila, da bode glasovala zanj. S tem se je formalno razkrila ljubezen mej grofom Taaffeom in levico, pokazal se je korenit preobrat v dosedanji notranji politiki. Saj pa ima levica tudi dovolj razlogov, da se kaže ministerskemu predsedniku hvaležno. Njej na ljubo moral je minister Dunajevski umakniti se, njej na ljubo je vlada razpustila državni zbor, preden mu je potekla določena doba in pri tem poudarjala potrebo, da se sestavi večina iz zmernih elementov, njej na ljubo je vlada ponavljaje izjavila, da se še vedno drži Dunajskih punkta-cij, takozvane češko-nemške sprave, levici na ljubo storilo se je izredno veliko in z upravičenjem in zadovoljstvom poudarja njih glavno glasilo, kako se je položaj na bolje obrnil. Plener, Herbst, Menger in Beer so načelniki in referenti najvažnejim odsekom, levice nasveti se drage volje vsprejemajo, nje beseda nabaja tudi na desnici poslušna ušesa in ker je vse tako krasno uravnano, kako bi bilo možno, da bi grofu Taaffeu ne izrekla svojega priznanja in s tem preskočila par klinov, ki jo ločijo od zaželjenega cilja.

Glede razprave same omeniti je predloga Mladočeha Herolda, da bi se v državnem zboru namestili tudi češki stenografi. Kakor ni bilo drugače pričakovati, so bili Nemci soglasno proti temu predlogu, Nemcem pridružili pa so se tudi Slovani in tako ostane vse pri starem.

Proti dispozicijskemu zakladu govorili in glasovali so nemškonnacionalec Bareuther in Mladočeha Herold in Kaizl. Poslednja govorila sta precej rezko. Poslanec Herold omenjal je Taaffeovega govora o notranjem uradnem jeziku in rekel, da je sedanjega ministerstva notranja politika v skrajnem nasprotstvu z željami in pravicami, z zahtevami in težnjami naroda češkega. Ministrove besede napravile so celo v krogih vladi najprijaznejih, neprijeten utis. Ako se nasproti celemu češkemu narodu zavzema stališče čiste negacije življenjskih njegovih zajmov, dela se s tem med državo in omejenim narodom umetno prepada, ko bi vendar z avstrijskega in patrijotičnega stališča bila dolžnost vseh državnikov, da se prepada premosti, ne pa s takimi izjavami še širi in glóbi. Herold potem poudarja, da narod češki, ki je že toliko prebil, zaradi Taaffeove izjave ne bode odjenjal od svojih zahtev in da utegne postopati še radikalneje.

Poslanec Kaizl kritikoval je vladni program gledé notranje politike. Izrečena parola, da se imajo vsa narodna, državnopravna in verska uprašanja odstraniti, to je preprediti ves idealni in kulturni napredek, to je nazadovanje. Ta program treba pobijati, kajti ko bi uspeval, bil bi še hujski poraz parlamentarizma.

Ministerski predsednik grof Taaffe se je toplo potezal za dispozicijske tisočake. Zaklad ta ni toliko stvar zaupanja, nego potrebe. Kakor vsaka stranka, hoče tudi vlada svoje mnenje objavljati v listih in rečeni zaklad je za upravo potreben. Izmej ostalih Taaffeovih besed, v katerih se je posebno obračal proti poslancu Heroldu, omeniti je to, da je grof Taaffe posebno poudarjal in ponavljal „premirje“. Glavna misel v prestolnem govoru, ki želi premirja mej strankami, tiči v tem, da se hoče rešiti cela vrsta važnih gospodarskih zakonov, mej njimi državni proračun, a se pri tem upa, da se bodo stranke mej razpravami o teh uprašanjih približale. Državni zbor je nov in napravile so se nove skupine. Zato zahteval je prestolni govor premirje na političnem polju. Ko bode nastal narodni mir, potem se bodejo začela reševati vsa druga upra-

šanja. Dokler so si pa stranke še tako ostro nasproti, še ni prišel pravi čas. Ko je minister omenil še čeških razmer, pristavil je, da vlada ne zna „coprati“, in naglašal še jedenkrat, da vlada želi premirja, da se rešijo najnujnejša gospodarska uprašanja.

„Premirje“ postalo bode jednako krilata beseda, kakor sta že znana Taaffeova izraza „fortwursteln“ in „durchfretten.“ Glavna stvar je, da se reši državni proračun, vse drugo je postranskega pomena. Kadar bode kdo toli predrzen, da bode sprožil kakšno narodno uprašanje, vrglo se mu bode „premirje“ nasproti in zadovoljiti se bode moral, ker je v parlamentu sedaj res le premirje v modi in vse puši pipo miru.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. junija.

Dispozicijski fond.

Poročali smo včeraj, da je v budgetnem odseku levica dovolila grofu Taaffeu dispozicijski fond. Grof Taaffe je izjavil, da ne zmatra dispozicijskega fonda kot stvar zaupanja, nego samo za potrebnost, da se morejo opravljati administrativna dela. V političnem oziru izjavil se je, da ni mogel priti do sprave, ker ne zna šarati. A tudi strankam se to ni posrečilo. Mladočeh Herold in nemški nacionalec Bareuther sta izjavila, da njim stranki ne moreta glasovati za dispozicijski fond. Akopram je levica glasovala s pridržkom, da ta korak ne prejedikuje bodočnosti, vendar je, kakor smo že rekli, ta korak jako važen znak za preminjajoči se položaj in za tacega ga zmatrajo tudi vsa glasila raznih strank.

Prenehanje izjemnega stanja.

Včeraj se je razglasil odlok vlade, s katerim preneha v glavnih točkah izjemno stanje za sodniške okraje: Dunajski, Korneuburški in Dunajskovomeški. To izjemno stanje trajalo je nad sedem let in ne preostane od izjemne odredbe iz l. 1884. skoro nič v veljavi. Vlada si pridržuje le pravico, da osebe, ki so bile iztirane na podlagi stare odredbe, ostanejo iztirane, če se jim vrnitev ne dovoli po posebni policijski odredi. Na novo pa se ne more nikdo več iztirati. Ta nova vladina odredba je bila vsprejeta z zadovoljstvom.

LISTEK.

Dolg.

(Ruski spisal D. M. Maksimov; preložil Vinko.)

Že nekaj minut ležal je bolnik tiho in nepremično. Najedenkrat dvigne glavo ter bega okolu sebe z nestalnimi pogledi; in zopet pade nazaj na vzglavje. Zunaj se je že polagoma jelo mračiti in v sobi, ki je imela okna zagrarena s težkimi, spuščeniimi zagrinjali, bila je že tema. Bolnik iztegne desnico ter se dotakne zvončka. Zdajci se prikaže sluga z lučjo.

— Postavi jo tja-le, na pisno mizo . . . še malo dalje — šepetal je onemogli.

Sluga uboga in obrnivši se h gospodu pravi:

— Čas je že vzeti zdravilo.

— Ne, prekmalu je še.

— Gospod, pretekli sta že celi dve uri. Ali je smem pripraviti?

Bolnik privoli lahko prikimavši z glavo, a najedenkrat se premisli ter velf:

— Ne, nobenega zdravila nočem, ničesar nočem. Idi!

Sluga odide in bolnik ostane zopet v samoti.

Soba, v kateri je ležal, podobna je bila bolj pisarni kakega kupca, nego li gospodski spalnici.

Pred visokim in širokim oknom stala je pisna miza, polna knjig, papirjev in razne drobnjave, vse v največjem neredu: železna blagajnica tik zidu zavzemala je znaten del stene na desni od pisne mize; pred to pa je stal priležen stol. Bolnik je počival na dolgem in nizkem divanu, ki mu je že deset let bil za posteljo. Peter Suslov ni bil star: bilo mu je stoprav sedeminštirideset let, a po obrazu bi mu jih bil človek prisodil šestdeset. Bolezen ga ni potrla najedenkrat, marveč polagoma razdejala je svežost njegova obličja ter ugasila ogenj, ki mu je poprej gorel v sivih očeh. Glava njegova, še pred kratkim časom pokrita z gostimi, svetlimi kodri, bila je redkolasa in osivela.

Že davno kazal je Peter prva znamenja bolezn, njegovo železno zdravje hiralo je očitno od dné do dné, a rabil ni nikakega izdatnega sredstva. Kot preudaren in brezčuten trgovec hrepenel je po dobičku in bogastvu, vstrajno delal za druge in zase, vodila ga je jedina misel, gnal se je za jedinim smotrom: nakopičiti mnogo novcev, a da bi mogel uživati življenje po svoji volji, prebil je po cele noči v razuzdanem veselju po dolgih dneh neumornega in težkega dela.

Bolezen, ki je že delj časa pretila njegovemu zdravju, pojavila se je po jedni taki noči: pričelo mu je nedostajati sape in ude mu je zvižjal krč.

Kadar je zakašljaj, bruhnila mu je kri iz ust. Grozne slutnje bližajoče se neizprosne in krute smrti polastile so se vseh mislij njegovih.

Stresel se je od groze in da ga ni sluga o pravem času prestregel, bil bi brez moči padel na tla. Zdravnik, po katerega so naglo poslali, našel ga je še v nezavesti. Ko se je nekoliko zavedel, odgovarjal je na mnoga vprašanja zdravnikova. Ta ga je preiskal, pretrkal, napisal recept ter hotel oditi. Suslov pa pa poprosi, naj ostane še za trenotje.

— Doktor — pravi zamolklim, a odločnim glasom — ne skušajte me varati. Sam dobro vem, da je usoda moja nepreklicljivo odločena. Prosim vas torej, govorite z mano popolnoma odkrito. Hočem, moram vedeti, koliko dnij bodem še živel.

Zdravnika je osupnilo to nepričakovano vprašanje: izprosil si je časa za natančnejši preudarek ter obljubil, da pride takoj, ako bi se bolezen shujšala.

— Dobro, počakam. Toda ne pozabite mi povedati, kadar se mi bode bližala poslednja ura. Rotim vas na vašo čast. In pa češče me obiskujte.

* * *

Nekako čez jeden mesec pové mu zdravnik, da je bolezen, ki mu je že dolgo glodala v prsih, kakor kažejo znamenja, te dni hudo napredovala in da se ni niti najmenj nadejati, da bi ozdravel.

— Torej bodem kmalu umrl?

Nov socijalističen zakon.

Z novo socijalistično predlogo vlada ni bila baš posebno srečna in se večina listov ne izraža baš prijazno o njej. Izjemnega stanja na Dunaji vlada ne misli prekiniti, vendar pa je hoče nadomestiti z novo, manj strogo odredbo. Prvo čitanje načrta dotičnega zakona bode prišlo na vrsto še le v jeseni. Po mnenju nekaterih listov je malo upanja, da bi bila postava vsprejeta, ker se ne da zagovarjati niti s kakimi anarhističnimi dogodki niti s čim drugim.

Austro-ogerska državna železnica.

Pogodbo o poddržavljeni ogerske proge avstro-ogerske državne železnice podpisalo je vodstvo omejenih železnic. Pogodbo bode podpisal ogerski trgovinski minister Baross še le potem, ko jo odobri zbornica. Po dogovoru mej ogersko državo in upravnim odborom avstro-ogerske državne železnice prevzame država vse ogerske proge železnice z vsem materijalom proti letni renti, katero je plačevati do l. 1895. S 1. januarjem l. 1892. prevzame država to železnico in prične promet, kakor hitro bode uknjižba gotova in prva letna renta izplačana družbi.

Vnanje države.

Rusija in Francija v orijentu.

Rimski dopisnik „Kreuzzeitung-e“ poroča o zanimivem pismenem pogajanju, ki se je baje vršilo mej Rusijo in Francijo glede odnošajev v orijentu. Rusija je po tem poročilu naprosila Francijo, da bi ta odložila pokroviteljstvo nad katoliki v orijentu, ker ima za Rusijo neprilichnosti in bi utegnulo roditi nasprotstva mej obema državama, katerim bi se Rusija najraje izognila. Ker ima Francija zastopati tudi katolike Avstrije, Nemčije in Ogorske, utegnejo nastati prepripi mej temi in Grki in ruskimi pravoslavlci. Francija je baje odklonila to zahtevo, ker ji baš to pokroviteljstvo daje velik ugled v orijentu, vendar pa je obljubila, da bode postopala zmerno in v prijateljstvu proti Rusiji, nasprotstev se torej ni bati. Vendar pa pravi dopisnik, menda to ni še zadnja beseda Francije v tej zadevi.

Pouk zgodovine v ruskih šolah.

V nekem odloku se glede pouka zgodovine v ruskih šolah zaukazuje, naj se posebna pozornost obrača na zgodovino Slovanov in na zgodovinske razmere mej Slovani in Germani. Nemški listi hote v tem videti rusko ščuvanje proti Nemcem, kakor da bi res povsod, kjer se Slovan peča sam seboj ali s svojimi odnošaji proti drugim narodi, moral šele Nemce uprašati, če jim je to prav.

Iz rumunske zbornice.

Po sijajnem govoru vojnega ministra vsprejela je zbornica z 71 glasovi proti 29 kredit za utrdbo glavnega mesta. — V senatu predložil je minister vnanjih zadev konvencijo glede železniške zveze z Avstro-Ogersko.

O napadenem železniškem vlakcu.

Po poročilih iz Carigrada so vsi ujetniki, katere so roparji odvedli po napadu na železniški vlak pri Cerkeskiöiu, bili včeraj izpuščeni in so na potu v Kirkilise. Strojevodja Freudiger, ki so ga roparji odredili za tolmača, prinesel je 6. t. m. v Kirkilise pismo, v katerem je vodja roparske čete Anastasios žugal, da bode dal vse ujetnike takoj postreliti, če bi vojaki hoteli zasledovati roparje. Freudiger je pripovedoval, da mu je Anastasios podaril 600 napoleonov za njegovo posredovanje. Dohod ujetnikov v Kirkilise se je pričakoval še včeraj, ker je ta kraj oddaljen osem ur hoda od Cerkeskiöia, kjer so napadli roparji vlak.

— Lahko da se motim, in vedno upam, da sem se motil. To je uzrok, da sem prosil prej odloga, predno . . .

— Zakaj? Da ste vi jedini zdravnik izmej sto družih, ne posreči se vam povrniti mi zdravje.

— Vkljub temu izvolite jemati lek, kateri vam predpisujem . . . trudil se bodem na vso moč, da odvrnem nevarnost . . .

— To ste čudni ljudje, vi zdravniki; kakor v nekaki maniji predpisujete zdravila tudi tam, kjer ste uverjeni, da nič ne pomagajo.

— Moremo pa, ako je že ne ozdravimo, bo-lezen vsaj olajšati.

— Naj bo, storil bodem, kakor želite. Z Bogom ta čas doktor, ostavite me sedaj, biti moram sam.

Bolesten vzdih izvije se mu iz prsij — zatisne očij, iztegne se po ležišči ter nekaj trenotij leži nepremično. Izpregledavši zopet, upre oči v blagajnico s pogledom, v katerem se je jasno kazalo nekaj kakor srd in zajedno plašnost: ustne so se mu stisnile v bolnem, sarkastičnem usmevu, zdelo se je, kakor bi hotele izgovoriti kako kletev . . .

Poskusi vstati, a kašelj ga tako hudo poprime, da mu hoče prsi razgnati; primoran je torej ostati na mestu. Bled in upehan zgrudi se na blazine. Čez trenotje, ko je kašelj naglo prenehal in sapa ni bila več tako težka, uprè zopet pogled v blagajnico.

Iz italijanske zbornice.

Iredentist Barzilai stavlil je celo vrsto interpelacij, na katere mu je prav dobro odgovoril ministerski predsednik Rudini. Zarad izgnanega časnika Cantalupija rekel je Rudini, da niti ni zahteval razjasnil, ker ne bi hotel, da bi se mešala kaka tuja vlada v notranje italijanske razmere, kakor se on ne meša v avstrijske. Glede nabiranja za žrtve eksplozije in ponovitev spomenske plošče na mestu, kjer je bil ustreljen v Mantovi Andrej Hofer, odgovoril je tudi prav odločno in dostojno ter zatrdil, da je prijateljstvo mej Italijo in Avstrijo tako, da ni misliti, da bi zaveznik bil zle volje nasproti Italiji.

Znižanje žitnih carin.

Carine na žito se bodo znižale — a ne na Nemškem, nego na Francoskem. Senat vsprejel je po daljši debati z 208 glasovi proti 49 načrt zakona, kakor ga je sklenila poslaniška zbornica glede žitnih carin.

Delovanje nemške komisije za naselbine.

Pred petimi leti osnovala se je v germanizatorične svrhe za Poznansko in zapadno Prusijo komisija, kateri prva naloga je bila skrbeti za okrepčanje nemškega elementa v teh krajih po naseljevanji Nemcev. Od l. 1886 nakupila je ta komisija 50.000 hektarov zemljišč za 30,281.211 mark, tako da ima še kacic 70 milijonov mark na razpolaganje. Od 82 plemiških posestev se je 42 popolnoma parceliralo ter so na 33 izključno ali večinoma naseljeni nemški kolonisti. Tako se izpodriva poljski, slovanski živelj v Nemčiji na vsak mogoč način. In vendar baš Nemci najraje pri nas kriče o zatiranju in da se jim gode krivice.

Nemiri na Kitajskem.

Iz Shangaja se poroča, da so v Wuhu pri Kingiangu bili resni nemiri. Neke carinske uradnik in neki misijonar bila sta ubita in več hiš so izgredniki zažgali. Žene in otroke Evropecev v Kingiangu so rešili.

Dopisi.

Od Sv. Križa pri Litiji 6. junija. [Izv. dop.] Ne spominam se, da bi bil kedaj kak dopis iz našega kraja v „Slov. Narodu“. Čuditi se pač ni, ker živimo v naši kotlini skoro tako sami zase v najlepši slogi mej seboj, kakor kak ptičji par v gozdnem zatišji. Marsikje vlada tudi na kmetih v novejšem času, žalibog, hudo strankarstvo in nasprotstvo, a pri nas tega sedaj ne poznamo. Daj Bog nam še nadalje tako složno živeti! — Ker se pri nas v časnikih ne lasamo in tudi drugače ne kričimo, utegnili bi zunanji svet znabiti celo pozabiti, da je pri Litiji tudi Sv. Križ, posebno ako bi se kedaj še naših trt „trtna uš“ lotila, katere nas, seveda, Bog varuj. Omenil sem naše krajevno ime, zato o tem še nekaj. Bivam že nekaj časa tukaj vendar nesem na trdnem v imenu kraja. Uradi v Ljubljani pišejo Sv. Križ pri Turnu (Thurn-Gallenstein), v Litiji pa pri in nad Litijo (bei, ob Littai). Pošta je „Sv. Križ pri Litiji“ in tu ne poznajo družega imena, zato se tolikrat pisma po raznih ovinkih k nam pošiljajo. Za vzgled bodi: Sosed v Šmartinu poslal mi je pred nekaj dnevi uradno pismo, ki nosi poštno znamko St. Martin b. Littai, Krško (!?) in Sv. Križ pri Litiji. — Jaz pišem (tako tudi sploh vsi tukaj) Sv. Križ

— Komu ostane vse to bogastvo? Kdo je bode užival? Moram je pustiti tukaj, pod zemljo ga ne ponesem s sabo. Koliko potu, koliko solz, koliko pogub bližnjikov zaprtih je tam notri! Uničil sem svoje življenje, da bi se mogel opijati s pogledom na to zlato, in to slabo zlato ne more ustaviti korakov smrti, bližajočih se mojemu ležišču . . . Jedva se ohladi moje truplo, polasti se kdo drugi mojega bogastva! Drugi je bode užival, z njegovo pomočjo ustvari si življenje in krasno! . . . Ne, ne! Vse naj bode uničeno z mano vred . . .

Napevši poslednje moči dvigne se mrzlično ter stopi proti železni skrini: brezuspešen trud, opoteče se ter pade na tla. S trudom in z rokami si pomagaje splazi se zopet na ležišče.

— Vse zaman. Moje moči so pošle. Naj bodo torej drugi srečni . . . Srečni, morda kot jaz? . . . Zasmeje se sarkastično.

Oči se mu najedenkrat zaiskré: roko iztegne proti zvocu ter pozvoní.

— Ivan, prinesi mi takoj vse, česar treba za pisanje in porini mizico sèm k meni . . . Tako! . . . Sedaj pa idi.

Vzame pero v roke ter se utopi v misli, v misli v istini resnobne, katere je le s težavo njegov izmučeni duh mogel zbrati.

(Konec prih.)

pri Litiji, ker je Litija dandanes vendar bolj znana, nego samotni grad Turn (rodovine Pace).

Minolo jesen dobili smo izbornu vinoko kapljico, le škoda, da tako malo. Vled pičlega pridelka mu cena še sedaj raste. Če tudi imajo bivalci že od starodavnih časov sem navado (razvado!!) precej vina doma porabiti, vendar morem trditi, da je pridelek minole jeseni marsikak stotak privabil v žepe naših vinogradnikov. Zatrjevali so mi pa tudi nekateri gorenjski kupci, da jim naše vino zadnje jeseni posebao ugaja. Za danes dovolj o tem, a bom vam, gospod urednik, večkrat kak dopis poslal, ako vam ljubo. (Dobro! Uredn.)

Kakor sem rekel, je naš Sv. Križ precej osamljen, vendar skrbimo prav marljivo za dušno svojo hrano, kajti časnikov nam pribaja kar cel batalijon (v razmerji, ker ima prava vas Sv. Križ le 8 hiš). Tu vidiš „Sl. Narod“ poleg „Slovenca“, „Brus“ poleg „Rimsk. Katolika“, „Učiteljskega Tovariša“ poleg „Laib. Schulzeitung“, „Dol. Novice“, „Zvon“, „Vrtec“, „Našo Slogo“, „Edinost“, „Kmetovalca“, „Laibacher Zeitung“, „Vaterland“, „Gartenlaube“, celo „Fliegende Blätter“ in menda še par družih. Kaj ne, gospod urednik, da je to nekaj! Vsak bere svoje liste redno in pokuka semtertje kedaj tudi v sosedove. Največ eksemplarov prihaja „Kmetovalca“, za tem pa „Dol. Novic“. Pri upravnistvu zadnjega lista (Dol. Novic) v tiskarni g. Krajca v Novem mestu pa ne poznajo pravega reda (da ne rabim ostrejšega izraza). Prijatelj tožil mi je, da je poslal za tekoče leto naročnino treh (3) naročnikov upravnistvu omenjenega lista, a list pošilja se le dvema (2). Ker bi bil tretji naročnik utegniti dvo-miti o resnični odpošiljavi naročnine, prašal je (reklamiral) po „dopisnici“ dvakrat zakaj se še 3. list ne pošilja. Ker ni bilo ne lista in ne odgovora, poslal je upravnistvu poštno „plačilno potrdilo“ hoteč dokazati, da je list plačan — pa zopet brez uspeha. Tožil mi je večkrat o tej nerednosti in pristavil, da o tem najbrž g. Krajec sam nič ne ve, ker bi on tega gotovo ne trpel. Jaz pa sem mu obljubil zadevo v „Narodu“ objaviti, ker bi utegnulo še kje drugje se kaj aličnega dogoditi, da gospod Krajec napake v upravnistvu odpravi. Prijatelj mi pravi, da je poslal nekaj naročnino za „Narodno biblioteko“, a zgodilo se mu je isto, kar sedaj tretjemu naročniku. Nadejam se, da bodo te besede g. Krajca vsposodoble preiskati in urediti stvar in s tem bodem dosegel namen svojega današnjega dopisa.

Od nekod 8. junija [Izv. dop.] Čudne so dandanašnje razmere trgovskih pomočnikov tu in tam na deželi. Minolo je, mislim, dve do tri leta, kar so c. kr. glavarstva razposlala občinskim predstojnikom nalog, (žal, da strožjega ne), naj imajo trgovci na deželi ob nedeljah in praznikih popoludne svoje prodajalnice zaprte, kakor je navadno po mestih. Neke trgovci udali so se temu nalogu, a drugim to ni bilo po volji, in res zapirali so le nekaj časa na omenjena dneva takoj po dvanajsti uri, ne dolgo potem že ob peti uri, a sedaj najdeš večinoma še ob sedmi ali celo ob osmi uri vse odprte. —

Kaj more biti temu uzrok? Morda so se nekateri trgovci omenjenemu nalogu z vsemi silami upirali, češ, da se ob nedeljah in praznikih, ko ima ljudstvo časa, največ blaga speča, in da lastniki prodaje dubana po letu nikakor pred deveto uro zapirati ne smejo. V enakem slučaju je druge pomoči na izbiro. To je istina, toda vsak veren gospodar je dolžan na to gledati, da mu služabniki vsaj ob nedeljah niso z delom preobteženi. A glejte, trgovski pomočnik na deželi mora 12 ur na dan delati, da celo po 16 ur, in potem pa še ob nedeljah in praznikih svojih vernih dolžnostij opravljati ne more, kar je res obžalovanja vredno. Želeti bi bilo, da tudi trgovskim pomočnikom dojdejo ure olajšanja, kajti tudi oni so ljudje, prostosti željni, ne robovi svojih gospodarjev. Te pičle urice podeljene jim zlate prostosti ob nedeljah in praznikih bi jim res dobro došle. Pač potreben je ta položaj kritike in hvalevredno bi bilo, ko bi se temu storilo konec. Ali take stvari niso vredne pozornosti obrtnih nadzornikov!?

Domače stvari.

— („Slavec“) priredi v nedeljo dne 14. t. m. na Koslerjevem vrtu veselico, ki bode, po programu in pripravah sodeč, gotovo jako zabavna in dobro obiskana. „Slavec“ se je občinstvu itak že jako prikupil, za nedeljo pa je priredil jako mnogovrsten

vsopred. Posebno opozarjamo na Foersterjevo kantato „Domovini“ in druge krasne zборе, v katerih sta samospeve prevzela gg. Meden in Pucihar. Z ozirom na lepi vsopred, na splošno priljubljenost „Slavca“ in na rodoljubni namen, da se čisti dohodek pokloni zakladu za Prešernov spomenik, nadejati se je mnogobrojne udeležbe in najljubljene zabave.

— (V Zagrebu) bode dne 13. t. m. stranka prava slovesno praznovala tridesetletnico politiškega delovanja dr. Ant. Starčević in se tem povodom priredi banket in komers.

— (Izlet pevskega zbora „Glasbene Matice“.) Pevski zbor „Glasbene Matice“ priredi 21. junija poletno svojo zabavo na Bledu. Dopoldne bode pel pri sv. maši na otoku, opoldne skupno obedoval v Lujzini kopeli, po obedu prosto se zabaval, proti večeru pa priredil poletni koncert. Ako se oglasi vsaj 300 udeleževalcev, zagotovljen je poseben vlak, ki bode odhajal iz Ljubljane jedno uro prej in vračal se jedno uro pozneje od navadnega vlaka. Vožnja bode stala tja in nazaj z odpravo vred samo 80 kr. Prijatelji petja, hoteči udeležiti se izleta, blagovole naj se poprej zglasti za vožnje liste pri g. Pavlinu na Marijinem trgu v Ranthovi hiši. Ustavljaj se bode vlak po vseh postajah, da bode možno pridružiti se tudi Gorenjcem. Kdor pa želi skupno obedovati, naj plača 1 gld. v trgovini g. Sossa. Odbor.

— (Viško-Glinška čitalnica) dobila je povodom svoje nedeljske ustanovne veselice nastopne telegrame:

Toplice na Dolenjskem: Naj bode ustanovitev društva Vašega živ protest proti nakanam onih, ki, služeč nehoté narodnim sovražnikom, napadajo narodna društva. Čitalnica Viško-Glinška bode buditeljica in prosvetiteljica, ob enem pa tudi boriteljica za zmagonosnost narodne ideje!

Ivan Hribar.

Novo mesto: Razvijaj se čvrsto in v dnevih sile krepki narodno zavest!

Novomeška čitalnica.

Planina:

Sestrica mlada,
Na svoj rojstni god
Pozdravljena iskreno bod'!
Omiko širi, domoljubje neti
In živi dolgo, rasti, cveti!

Planinska čitalnica.

Toplice pri Zagorji: Službeno zadržani, kličemo Ti novorojenka v duhu: Živi in razvijaj se veselo na korist in čast narodu slovenskemu! Brautom Sokolom pa krepki: „Na zdar!“

Modic, Zimerman, Firm,
Zabovnik, Weinberger,
Festein, Jerin, Repovž,
Sajovic.

— (Ljudska štetev v Istri.) Navzlic temu, da se je ljudska štetev v Istri vršila večinoma po nasprotnih Slovanstva, naraslo je število Hrvatov in Slovencev za 20.000, Italijani pa so se pomnožili samo za 5600. Po oficijelni statistiki šteje Istra 185.249 Slovanov (140.678 Hrvatov in 44.571 Slovencev) in 118.000 Italijanov. To so številke, ki govore dosti jasno brez vsega komentara.

— (Dalmatinski Hrvatje na Zagrebški razstavi.) V Spletu ustanovil se je odbor rodoljubov, ki pozivlja dalmatinske Hrvate, da posetijo, kar najbolj mnogobrojno, glavno mesto Hrvatske ob priliki razstave. Izlet bi se priredil v drugi polovici avgusta meseca in bi ostali udeležniki štiri dni v Zagrebu. Zdaj se ponuja prilika, da vrnejo lanski poset ob priliki Kačičeve slavnosti.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri današnji obravnavi zatožen je bil 47letni hišni posestnik Josip Lešnjak iz Škofje Loke, hudodelstva goljufije. Zatožba ga dolži, da je že leta 1884. pravil precej denarnemu posestniku v Škofji Loki Blažu Žontarju, da ve za gospoda v Ljubljani, ki da za 500 gld. pristnih denarjev 1000 gld. tako dobro ponarejenih, da jih lahko nese v kranjsko hranilnico. Žontar je zatožencu to verjel in ker mu je Lešnjak zagotovil, da se bode tudi on te prilike poslužil, šla sta okolu sv. Rešnjega telesa v Ljubljano. V neki veži (najbrže v hiši, ki ima na drugi strani izhod) vsprejel je gospod velike postave, pa trdnega obraza Blaža Žontarja in zatoženca ter kažoč na okna v drugem nadstropju rekel, da je ondu pisarna onega velicega gospoda, kateri 500 gld. menja za 1000 gld. Žontar mu izroči 500 gld., katerih gospod natanko niti šteti ni hotel, dasi je zatoženemu Lešnjaku,

kateri je izjavil, da ima le 400 gld., odločno rekel, da manj nego 500 gld. ne vzame, a pristavil, da bode za Lešnjaku že založil 100 gld. sploh pa vseh 500 gld., da naj torej obdrži še svojih 400 gld. Nekoliko časa po odhodu dobrotljivega gospoda zrla sta Žontar, in navidezno tudi zatoženec v okna pisarne velicega gospoda, a ko gospoda le ni bilo, dejal je Lešnjak Žontarju: kaj bi čakala, morda imajo gospodje preveč opraviti! Tisočak se bode itak dobil, o tem ni dvoma. In skupaj sta korakala ob mraku v Škofjokolo, Žontar seveda za 500 gld. ložji. Lešnjak naročil je Žontarji, kakor tudi leto pozneje Jožetu Mahovnetu, katerega je na enak način spravil ob 100 gld., da strogo molčita ob vsej zadevi. Pri Mahovnetu izročil je bil tudi Lešnjak ves svoj sreberni denar dobrotljivemu gospodu v neki veži v Ljubljani, a Mahovne je opazil, da v papir zaviti škatljici ni bilo družega, nego kamenčki in da je dobrotljivi neznan gospod Lešnjaku pod mizo takoj stisnil v roko stotak, katerega mu je bil Mahovne dal. Podvojenega kapitala ni bilo in vsled tega napravila sta ovadbo pri sodišči oba poškodovanca. Preiskava ni spravila zaželjenih dokazov na dan, sosebno ker je Lešnjak trdil, da je sam bil zapeljan in to po njemu neznanem gospodu, s katerim so on, Žontar in Mahovne občevali zaradi ponarejenega denarja, pri kateri priliki je Lešnjak prvokrat zgubil 400 gld., zdaj pa 100 gld. Preiskava se je vsled tega ustavila. A ko je Lešnjak pred 2 letoma nagovarjal Miklavža Ramovša, naj tedaj, ko se pojde učiti orgljati, zažge njegovo hišo v Škofjokoli in mu zato ponudil najprvo 10, potem 20 in poslednjič 30 gld., ker je bil zavarovan Lešnjak za precejšnjo svoto, ga je Ramovž naposled ovadil sodišču in pričela se je tudi preiskava zopet o prejšnjih goljufijah. Lešnjak vsa dejanja odločno taji in trdi, da je še sam na škodi, dasi izpoveduje danes pri obravnavi vse drugače, nego pri sodišči v Škofjokoli, in se izgovarja, da ga gospod adjunkt niso prav razumeli, zatorej napačno zapisali. Obravnava prenehala je z zaslišanjem prič ob 1. uri popoldne in pričue se zopet ob 4. uri popoldne. Ker bode še trajala, ko bode naš list že izšel, priobčili bomo razsodbo jutri.

— (V Trst) priplulo je včeraj angleško vojno brodovje: stolpni oklopnici „Benbow“ in „Victoria“, avizo „Surprise“, potem „Polyphemus“ in torpedovka št. 44.

— (Vabilo na letni občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda v Žavcu.) kateri bode dne 14. junija t. l. v prostorih gosp. Janeza Hausenbichler-ja (pri lepem vremenu na vrtu). Vspored: I. Zborovanje: 1. Nagovor načelnika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Slavnostni govor. 5. Pobiranje letnine in upisavanje novih udov. 6. Volitev novega odbora. 7. Volitev poslanca za glavno skupščino. 8. Razdelitev in prodaja društvenih knjig. III. Veselica. Petje, godba, govori, deklamacija, zvečer ples. Začetek zborovanja točno ob 3. uri popoldne. K plesu plačati je 30 kr. ustopnine. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Tri obsodbe na smrt.) Sodišče v Petrinji obsodilo je tri brate Miloša, Petra in Tešana Zorovića na smrt. Že leta 1881. bil je umorjen kmet Zvakič, a še le sedaj poizvedela je žandarmerija za morilce, ko so si ob neki priliki drug drugemu očitali svoje pregreške, mej katerimi je bil tudi umor kmeta Zvakiča.

— (Ugodna prilika) V nekem mestu na slovenskem Štajerskem se lahko takoj in pod ugodnimi pogoji prevzame trgovina z železom. Kje, pove naše uredništvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 9. junija. Vlada bode od zbornice zahtevala kredit za udeležbo Francoske na razstavi v Čikagu.

Pariz 9. junija. Dogodki v Betlehemu utegnejo dobiti resnejši pomen, ker mej latinci Betlehemskega vre in ker Porta odlašala z odgovorom na veleposlanika Montebella pritožbe. Po naročilu Ribotovem izprosil si je veleposlanik zasebno avdijenco pri sultanu in razložil pritožbe Francoske. Sultan spoznal, da so pritožbe osnovane in je guvernerju v Jeruzalemu brzojavno naročil, da se Francoski dá zahtevano zadoščenje.

Rim 9. junija. Preteklo noč bila v Busolengu (provincija Verona) in okolici grozna

nevihta in toča. Promet na železniških progah Verona-Caprino in Verona-Ala ustavljen. Reke so izstopile. Več ljudij je poginilo. Podrobnostij še ni. Adiča narašča.

Berolin 9. junija. Danes zjutraj treščilo je v Tempelhof. Prva sotnija polka cesar Fran imela je baš vaje. Več vojakov težko, mnogo lahko ranjenih. Vojaki, mej njimi stotnik Quast, čegar konja je strela ubila, bili večinoma omamljeni in prišli še le čez nekaj časa k zavesti.

Hamburg 9. junija. Bismarcka obiskal včeraj Waldersee, katerega je bivši kancelar na kolodvoru pričakoval. Po obedu vrnil se je Waldersee v Altono.

Kolonj 9. junija. „Kölnische Zeitung“ javlja iz Carigrada, da so židje na Krfu še vedno v velikem strahu. Mnogo židovskih rodbin izselilo se je v Ameriko, 25 židovskih rodbin je na potu v Beirut dospelo v Solun.

Bruck 10. junija. Cesar končal ogledovanje tukajšnjega ostroga in se dopoldne povrnil na Dunaj.

Rim 10. junija. Vesti o dozdevnih finančnih izgubah v papeževi blagajni zanikavajo se na pristojnem mestu.

Peterburg 10. junija. Objavil se je zakon, s katerim se ustanovlja mesto družega pomočnika vojaškemu poveljniku Varšavskemu. Novi uradnik dobi posebno pisarno, pravice kornega poveljnika. Imel bode vrhovno poveljstvo gledé Varšavskih utrd in gledé vseh rezervnih čet v Varšavskem vojaškem okoliši.

Razne vesti.

* (Pomiloščenje.) Urednik „Vaterlanda“, g. Koller, ki je bil zaradi žaljenja časti obsojen v osem mesečni zapor, bil je, ko je prestal pet mesecev svoje kazni, pomiloščen in izpuščen iz zapora.

* (Bolezen grofa Hartenau.) Bivši knez bolgarski, sedanji grof Hartenau, bil je opasno zbolel v Gradci. Po novjših poročilih se mu je pa zdravje obrnilo na bolje in ni več nevarnosti po izreku zdravnikov.

* (Kralja Milana sreča v igri.) Kakor poroča „Figaro“, se Milan ne dolgočasi v Parizu in ima posebno srečo v igri. V 48 urah dobil je lepo vsotico 130.000 frankov v igri. Če se le ne bode obistinil tudi pri njem pregovor: Kakor dobljeno, tako izgubljeno.

* (Električna razsvetljava v Karlovi varih.) V kratkem bode mesto Karlovi vari na Češkem imelo električno razsvetljavo. Delo prevzela je za 409.000 gld. neka Budimpeštanska tvrdka in mora biti vse gotovo do 15. t. m. Zgradilo se bode tudi veliko poslopje za tuje bolnike, za katero je mestna občina odločila 100.000 gld. Sedanje poslopje za bolnike pa prevzame mesto in bode v njem priredilo kopališče.

* (Napad na urednika časopisa.) Veliko razburjenost proučilo je v Brucku ob Muri napad, ki so ga izvršili preteklo soboto vojaki štajerskega polka „kralj Belgijski“ na urednika „Obersteirerblatta“, g. Sedlaka. Nad 20 vojakov udrlo je na tamošnji kolodvor, izvlekli so urednika Sedlaka, ki je sedel v restavraciji, na peron, ga pretepali s pestmi in s kratkimi palicami, katere so prinesli seboj. Načelnik postaje, g. Kurt, ki je hotel napraviti red, dobil je tudi udarec po glavi. Restavrater Wintersteiner, ki je protestoval proti takemu početju, bil je tudi v nevarnosti. Nadporočnik Fedrigoni, ki je bil navzoč, potegnil je sablo in hotel usekati po njem, a zadela je necega vojaka na čelo. Vsa stvar vzbudila je veliko razdraženost mej prebivalstvom, ker se kaj jednacega pri domačem polku še ni dogodilo. Zahteva se stroga preiskava ter kaznjevanje krivcev.

* (Žandarmi za Bosno in Hercegovino.) Za bodočo jesen bode izpraznjenih več žandarskih mest za te dve pokrajini. Pogoji vsprejema so: Dobro obnašanje, dobre duševne sposobnosti, urnost v kretanju, zdrava in krepka telesna konstitucija, velikost ne pod 162cm, znanje kakega slovanskega jezika, znanje pisanja in branja, samski ali udovski stan brez otrok. Zaveza je za tri leta in se prošnje za vsprejem pošiljajo žandarmerijskemu kornemu poveljništvu v Sarajevu.

* (Zaveza Kneippovcev.) Petekli mesec praznovali so gostje in prebivalci v Wörishofenu na Bavarskem in okolu 50 zdravnikov Kneippovcev sedemdesetletnico župnika Kneippa, ki je postal slaven s svojim načinom zdravljenja z mrzlo vodo. Pri tej priliki je sklenila skupščina zdravnikov ustanoviti društvo, kateremu bode naloga Kneippovo lečenje fiziološko proučiti in dokazati ter korist tega lečenja znanstveno braniti proti napadalcem. Voljen je bil začasen odbor treh zdravnikov, ki bode izdelal pravila ter jih predložil bodočo jesen skupščini zdravnikov, ki se bode sešla v Wörishofenu. Zdaj je na Nemškem in v Avstriji okolu 200 zdravnikov, ki zdravijo po Kneippovi metodi.

*** (Štrajk omnibuških služabnikov v Londonu)** Kakor nedavno v Parizu, tako je nastal tudi v Londonu štrajk služabnikov pri obeh velikih Londonških družbah omnibusov. Štrajkujočih število se čeni na 12.000; zahtevajo, da se službena doba zniža na 12 ur na dan. Občinstvo samo podpira štrajkujoče, ki morajo zdaj biti po 16 do 17 ur v službi. V nekem kraju ustavila je množica dva omnibusa in prisilila ljudi, da so morali izstopiti, potem so prerezali podveznice in prevrnili voz.

*** (Dolgo spanje.)** V Verdenu spal je nedavno nek trgovski pomočnik brez prenehanja 84 ur. Omahnil je mej delom in trdno zaspal. Uzroka dolgemu spanju zdravniki niso mogli konstatovati. Nekaj časa po končanem spanju bil je pomočnik še brez apetita in ga je bolela glava.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čiščujoče meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-73)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

9. junija.
 Pri **Maitoi**: Nohe, Loss, Kary z Dunaja. — Berger iz Sežane. — Lininger iz Pulja. — Honkis iz Hamburga. — Abeles iz Budimpešte. — Schink iz Zagorja. — Hutter iz Kočevja. — Winterhalter iz Maribora.
 Pri **Stonu**: Mannheim, Seib, Kram, Fischer, Ružek, Klutz z Dunaja. — Kühnel, Krelja, pl. John iz Trsta. — Defranceschi iz Šturij. — Wakonig iz Litije. — Modic iz Novevasi. — Taschner iz Idrije. — Spendal iz Tržiča. — Ponikvar iz Loža.
 Pri **avstrijskem cesarju**: Kittel z Dunaja. — Kuntz iz Budimpešte.
 Pri **bavarskem dvoru**: Erker s Koroškega. — Robba iz Trsta. — Giller z Dunaja.
 Pri **južnem kolodvoru**: Mayer, Hochhauser z Dunaja. — Arnstein iz Zagreba. — Schocher, Schollen iz Celja.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:
 8. junija: Jera Köstner, perica, 50 let, Pyaemie.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. junija	7. zjutraj	733.4 mm.	22.4° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	733.2 mm.	25.4° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	732.4 mm.	17.6° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 21.8°, za 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.55	92.65
Srebrna renta	92.50	92.55
Zlata renta	110.70	111.00
5% marena renta	102.35	102.40
Akcije narodne banke	1003	1015
Kreditne akcije	301.25	301.00
London	117.40	117.15
Srebro	—	—
Napol.	9.28	9.25 1/2
C. kr. cekini	5.55	5.54
Nemške marke	57.40 1/2	57.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	60
Ogerska papirna renta 5%	101	60
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	70
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	157
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Vozni red c. kr. državne železnice.

Veljaven od 1. junija 1891.

St. 1718	St. 1714	St. 1716	St. 1719	Postaje	St. 1711	St. 1715	St. 1715	St. 1717
zjutraj	zjutraj	popol.	popol.		zjutraj	popol.	zvečer	zjutraj
12:05	6:30	11:50	4:22	iz Ljubljana, juž. žel. v	11:34	4:58	9:45	5:55
12:10	6:38	11:55	4:30	Ljubljana, drž. žel.	11:30	4:51	9:37	5:50
12:20	6:48	12:05	4:41	Vižmarje	11:22	4:42	9:28	5:41
12:32	7:01	12:17	4:53	Medvode	11:10	4:29	9:16	5:29
12:46	7:15	12:31	5:07	Loka	10:56	4:15	9:02	5:15
1:02	7:30	12:46	5:23	Kranj	10:41	4:—	8:46	4:59
1:08	7:36	12:52	5:30	Sv. Jošt (m. p.)	10:35	3:54	8:40	4:53
1:23	7:51	1:07	5:45	Podnart-Kropa	10:22	3:41	8:26	4:39
1:29	7:58	1:14	5:52	Otoče (m. p.)	10:16	3:33	8:19	4:31
1:42	8:11	1:27	6:05	Radovljica (m. p.)	10:04	3:20	8:06	4:18
1:51	8:21	1:37	6:16	Lesce-Bled	9:58	3:13	7:59	4:12
2:02	8:32	1:48	6:27	Zerovnica (m. p.)	9:46	2:59	7:43	3:59
2:12	8:41	1:57	6:37	Javornik	9:37	2:50	7:33	3:49
2:21	8:51	2:06	6:48	Jesenice	9:30	2:43	7:26	3:42
2:35	9:10	2:24	7:06	Dovje	9:11	2:23	7:05	3:28
3:01	9:32	2:46	7:28	Kranjska Gora	8:48	1:58	6:39	3:—
3:16	9:47	3:01	7:43	Rateče-Bela Poč	8:35	1:43	6:24	2:45
3:32	10:03	3:16	7:59	v Trbiž iz	8:20	1:25	6:06	2:28

St. 2155	St. 2157	St. 2153	Postaje	St. 2156	St. 2152	St. 2158	St. 2154
popol.	zvečer	zjutraj		zvečer	zjutraj	zvečer	popol.
2:10	7:10	7:30	iz Ljubljana, drž. kol. v	6:30	6:30	10:10	1:20
2:27	7:27	7:47	Črnuče (m. p.)	6:14	6:14	9:54	1:04
2:47	7:47	8:07	Trzina	5:54	5:54	9:34	12:44
3:03	8:03	8:23	Domžale	5:47	5:47	9:27	12:37
3:19	8:19	8:39	Jarše-Mengiš	5:28	5:28	9:17	12:18
3:25	8:25	8:45	Homec (m. p.)	5:16	5:16	9:11	12:06
3:40	8:40	9:—	v Kamnik iz	5:—	5:—	8:55	11:50

V nedeljo dne 14. junija t. l.
 bo
 na vrtu gostilnice „Pri Kraljiči“
 v Št. Vidu nad Ljubljano
VELIKI KONCERT
 slavne vojaške godbe c. in kr. 17. pešpolka baron Kuhn.
 Začetek ob 5. uri popoldne.
 Ustopnina 20 kr. Otroci 10 kr.
 K obilni udeležbi vabi prespoštljivo
M. Tomec.
 Pri neugodnem vremenu preloži se koncert na nedeljo dne 21. junija t. l. (494)

Otvorjenje gostilnice.
 Najuljudneje javim, da sem ravnokar otvoril popolnem znova urejeno in opravljeno staroznano
gostilnico „Pri raku“
 na Krakovskem nasipu št. 4.
 Za dobro pijačo in tečna jedila — ob petkih ribe in raki — poskrbljeno bode vsekdar.
 Mnogobrojnemu obiskovanju priporočam se odličnim spoštovanjem
Fran Kovač,
 (493) gostilničar.

VIZITNICE
 priporoča
 „Narodna Tiskarna“
 po nizkej ceni.

Na najnovejši in najboljši način
 umetne
zobe in zobovja
 ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z umrtanjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
 poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Največja zaloga šivalnih strojev IAN. JAX. Ljubljana.
 Nizke cene. — Ugodno plačevanje na obroke. — Stari stroji se zamenjavajo. — Popravki se izdelajo hitro, dobro in ceneno. (476)

Ceniki se pošiljajo zastonj in frankovani.

KAROL TILL (456)
 Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.
 Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, slikanje in pletenje. Uzorci za risanje, slikanje in lepilske, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevniki, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopilje.

Št. 4502. (472-3)
Razglas.
 C. kr. deželno sodišče v Ljubljani privolilo je vsled prošnje lastnika gospoda Fischer-ja Hugona
prostovoljno javno dražbo
 njegove hiše šte. 2 v Čevljarski ulici v Ljubljani
 zemljknižna uloga 275 kat. občine mesto Ljubljana, za izklicevalno ceno 20.000 gld. in izvršitev določilo
na dan 22. junija 1891
 zjutraj ob 10. uri v pisarni za to odrejenega sodniškega odposlanca c. kr. notarja dr. Suppanz-a.
 Dražbeni pogoji, iz katerih tudi sledi, da mora dražbenik pred prvo ponudbo 2000 gld. v gotovini ali v javnih obligacijah po kurzni veljavi izročiti varščine v roke sodniškega odposlanca in da si je prodajalec potrditev prodaje v 14 dneh pridržal, nahajajo se v pregled v tusodni registraturi in v pisarni c. kr. notarja dr. Suppanz-a.
 Ker je prodaja prostovoljna, ostanejo pri tej hiši uknjižene zastavne pravice ne gledé na skupilo prihranjene.
 Ljubljana, dné 30. maja 1891.

Gleichenberški Ivanov vrelec
 (Gleichenberger Johannisbrunnen)
 je najboljša in najčistejša kiselina, in je, zmešana z vinom ali sadnim sokom, (427-7)
 najizvrstnejša svežilna pijača,
 Dobiva se v Ljubljani pri gg.: Peter Lassnik-u, Mihael Kastner-ju, F. S. Rojnik-u, J. Klaver-ju, J. Traun-u, Fr. Orešku, v hotelih, restavracijah in gostilnah.
 Glavna zaloga pri g. Henriku Billini v Ljubljani.